

Utrikesdepartementet

Vår referens/dnr:

Enheten för internationell handelspolitik och
EU:s inre marknad

SN 99/2018

103 39 Stockholm

Er referens/dnr:

UD2018/09107/HI

2018-08-31

Remissvar

Genomförande av EU:s geoblockeringsförordning, Ds 2018:24

Svenskt Näringsliv har inbjudits att lämna synpunkter på ovan nämnda departementsskrivelse där lag med kompletterande bestämmelser angående tillsyn och sanktionsavgifter föreslås.

Svenskt Näringsliv anser att

- en tillsynsmyndighet behöver utnämnas snarast
- sekretess måste gälla vid tillsynsmyndigheten
- tillsynsmyndigheten behöver lämna tydlig information till säljande företag
- sanktionsavgifter endast bör komma ifråga efter rimlig möjlighet till rättelse
- sanktionsavgifterna är oproportionerligt höga

Tillsyn - behov av information från tillsynsmyndigheten

Vad gäller tillsyn, 2 §, vet vi inget om vilken eller vilka myndigheter som kan komma att få den uppgiften. I skrivelsen anges att lagen bör kompletteras med en förordning. Eftersom geoblockeringsförordningen anses krånglig och är svår att överblicka är det centralt för efterlevnaden att företagen får del av information från en ansvarig myndighet. Företagen behöver nogsamt utreda hur de ska agera i sin kundkontakt för att fortsatt ha kontroll över sin försäljning, kostnader och regelefterlevnad. Att dela tillsynen mellan olika myndigheter kan medföra en risk för otydlighet som framförallt kan försvåra efterlevnad för nystartade och mindre företag. En tillsynsmyndighet behöver därför utnämnas snarast.

Sekretess

Svenskt Näringsliv vill poängtera vikten av att företagshemligheter skyddas av sekretess vid tillsyn. Därför är det mycket viktigt att sekretessfrågan tas med i den fortsatta processen då ansvarig myndighet ska utses.

Tid för omställning för regelefterlevnad

Antagen EU-förordning om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort träder ikraft den 3 december 2018. Enligt förordningens skäl 40 bör företagen ha tillräckligt med tid för att säkerställa efterlevnad av förordningen. Utan en informationsgivande myndighet är risken stor att företagen inte uppmärksammat de nya kraven eller i vart fall inte i tid hunnit ställa om till de nya kraven. Dessutom konstaterar Svenskt Näringsliv att tillgänglig myndighetskommunikation är förenklad på ett sätt som kan leda till kostsam överimplementering hos företagen samtidigt som kunder får en felaktig förväntansbild.

Konsekvenser för företagen

Då geoblockering och omdirigering av webbesökare används för att begränsa den marknad på vilket ett företag vill och kan sälja medför den här förordningen en ny situation där onlinegränssnitten behöver byggas om. Förordningen innebär också att samma betallösningar ska erbjudas till företagskunder (som är slutanvändare av produkt eller tjänst) samt till konsumenter inom EU. Detta oavsett om försäljningen skett aktivt eller passivt. Framförallt försäljning av elektroniskt levererad tjänst till kunder, i för företaget okänd marknad inom EU, kan bli kostsamt då det medför momsplikt i köparens land. För övriga varor gäller att tydlig information tillhandahålls så att svenska företag vid passiv försäljning inte levererar varor och tjänster gränsöverskridande då detta medför att annan medlemsstats lagar för tex prissättning, märkning och after-sales-regler kan bli tillämpliga.

I skrivelsen konstateras att konsumenter och företag som är slutanvändare gynnas av geoblockeringsförordningen. Svenskt Näringsliv saknar en konsekvensbeskrivning för de säljande företagen. Ett uppenbart problem är hur säljande företag ska kunna veta vilka kundföretag som är slutanvändare eller inte? Vidare beskrivs inte kostnaderna för de tekniska åtgärder som alla säljande företag behöver vidta. Att bygga om onlinegränssnitt är kostsamt, kunskaps- och tidskrävande.

Ytterligare en fråga är hur köpande företag ska erbjudas hjälp? I avsnitt 7.2, sid 40, framstår det som samtliga köpare ska kunna få hjälp av Konsument Europa. Detta borde preciseras i konsekvensavsnittet.

Sanktioner

Syftet med förordningen är att öka den gränsöverskridande handeln. Om det finns en kommersiell rimlighet är Svenskt Näringslivs bestämda uppfattning att företag vill marknadsföra och sälja sina varor och tjänster.

I 3 § föreskrivs att en näringsidkare ska åläggas att betala en sanktionsavgift om denne uppsåtligen eller av oaktsamhet har brutit mot ett antal bestämmelser i geoblockeringsförordningen. Det vore lämpligare att i 3 § föreskriva att sanktionsavgift *kan* alternativt *bör* åläggas en näringsidkare vid överträdelse av förordningens bestämmelser.

Påföljderna för brott mot förordningens bestämmelser ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Svenskt Näringsliv anser därför att föreläggande om rättelse bör tillämpas i första hand, och inte sanktionsavgift.

Vidare anser Svenskt Näringsliv att förslaget att påförande av sanktionsavgift ska avgöras av domstol är såväl kostnads- som processdrivande. Denna metod används till exempel i produktsäkerhetslagen, men där finns ett flertal andra påföljder att tillämpa före utdömande av sanktionsavgift. Argument för den i departementsskrivelsen föreslagna ordningen saknas.

Anmärkningsvärt nämns inte heller företagens kostnader för eventuella domstolsprocesser i konsekvensanalysen.

Vad gäller nivån på sanktionsavgifterna, artikel 5, ifrågasätter Svenskt Näringsliv rimligheten i de höga nivåer som föreslås. Det bör finnas en rimlig balans mellan begånget fel och påföljd för att nivåerna ska kunna beskrivas som proportionerliga. Med tanke på EU-förordningens syfte att stärka den inre marknaden anser Svenskt Näringsliv att nivåerna är oproportionerliga och omotiverade.

SVENSKT NÄRINGSLIV

Göran Norén

Carolina Brånby